

ПРОТОКОЛ

Днес, 15.XI.1966 г. се състоя съвет за приемането на художествения рецитал "Поетични страници" посветен на Деветия конгрес на Партията. На съвета присъстваха: Славчо Васев, Владимир Башев, Евгени Павлов, Кръстьо Мирски, Моис Бениеш, Енчо Халачев, Божков, Чипев, Петър Марев, Молевски, Милушев, Русев.

РУСЕВ - Другари кой иска думата?

МОИС БЕНИЕШ - Макар, че в четвъртък е премиерата на концерта ние Ви го поднасяме още в съвсем чернови вид. Казвам това, не за да се отнесете снизходително към работата ни, а да кажа, че ние виждаме редицата недостатъци и пропуски. Работата беше много бърза. Държим студентите от сутрин до вечер, а сега репетираме и нощем. По отношение на работата ни ръководството на нашия театър всячески ни съдейства. Вмъкна подготвителната работа в програмата на театъра, която сега е много напрегната, пое грижата за направянето на костюмите, отдели ни време за репетиции на голяма сцена. По отношение на спектакъла, още няма пълна споеност, особено във втората част на концерта. Във втората част още няма и осветление.

СЛАВЧО ВАСЕВ - Искам да кажа, че връщане назад няма, ще върви както е набелязано. Нашата задача е да подскажем редица неблагоприятни неща, за да можем с това да помогнем за по-нататъшната работа. По принцип формата на жанра е намерена. Първото нещо за което трябва да се вълнуваме е, за ритъма на пластичното раздвижване. Не е достатъчно въображението, и освен това много по-дейно трябва да бъде осветлението, да се релефират

групите на сцената. Когато едната мъжка група е полуклекнала един лъч трябва, за да ги подчертае. Един червен лъч по дланите им, когато ги вдигат за знамената. Щом правим такъв спектакъл осветлението играе много голяма роля. Самото изпълнение има също някои недостатъци. От колективната декларативност да се отиде към едно събиране, а индивидуалните изпълнители да се открояват. Всички знаем и сме слушали Чипев да изпълнява тези стихотворения, а тука той се губи. Защо се дава този бавен миньорен тон. Първа група излиза с интернационала бавно, трябва по-бойко. Трябва да се получи събиране на хоровата декламация и индивидуалните изпълнители да се открояват. Общо препоръка за повече приповдигнатост и мускулност у индивидуалните изпълнители, както у Чипев, така и у Ванча Дойчева - "Червените ескадрони" да се познаят от зрителя. Няма нужда от това разхождане от Ванча. Да се каже така както са го казвали още по това време. "История" на Чипев също е много принижена, а не това трябва да се търси у изпълнителите. Смятам, че трябва да отпадне откъсът от монолога на "Прокурора". Много се обременява този някогашен недостатък. Това е много опасно да се прикачват така материали от различни произведения. Смятам, че е необходимо Пеню Пенев повече да се застъпи. Пожелавам успех на концерта.

ВЛАДИМИР БАШЕВ - Спектакълът е решен много сполучливо. Режисьорската работа е във верен стил. Получил се е един привлекателен и вълнуващ спектакъл. Аз също възразявам върху този текст, за който каза др. Васев. Може да се използва нещо от стиховете на Джагаров, но прозата натежава много и не е на мястото. Имам чувство, че има нужда от уплътняване. Много е хубаво доминирането на този български стил в целият концерт. Необходим

е един акцент още за международните отношения. Хорът не е достатъчно слят. И финалът на първата част с тази песен на Вапцаров не е много удачен, някоя друга песен може би. Въобще по музикалното оформление трябва още да се поговори. Режисьорски трябва да се уточни поведението на Чипев, той носи най-голямата отговорност. Той трябва да произлиза от самия хор, а не да се откроява като индивидуален изпълнител. Въобще спектакълът трябва още много да се спои.

КРЪСТЬО МИРСКИ - Мисля, че задачата на този съвет е улеснена, защото това, което е за поправка е много ясно и на самите режисьори. Иначе композиционно спектакълът е много добре разработен и направен. Студентите много вълнуващо и скромно изпълняват, няма напън за самоцелност и оригиналност. Съгласен съм с почти всички направени до сега бележки. Във втората част до известна степен на места доскучава. Струва ми се, че двете части трябва да представляват в известно отношение контраст. Ако първата част е борческа, то втората да бъде оптимистическа, не само в изпълнителите, а тук трябва да се поработи и с осветлението. Вярно е че, по отношение на мизансцените спектакълът е добре направен, само трябва едно по-голямо стъстяване ритмически. Иначе се намалява въздействието. Това общо взето са забележки, които не идват в конфликт с останалите. Това е рецитал, който ще остави у зрителя едно приятно усещане. Студентите от първа година са скромни и искрени.

ЕВГЕНИ ПАВЛОВ - Музикалното оформление общо взето е удачно. Намерен е стила на целия спектакъл. Някои неща само би трябвало да се определят. Песента по микрофона е добре, но при второто провеждане се губи. Когато песента се съчетава с рецита-

ция се губи словото. Във втората част при рецитацията на Дойчев това проличава най-вече. И въобще във втората част се усеща един сантимент. Текстът е пролетен в строг стил, но музиката е салонна. Гонгът и тимпаните в първата част са добре, но във втората не се връзват с текста. По отношение на чисто музикалния ритъм струва ми се, че не е съвсем добре. В дупката да има човек да подава текста иначе се получават киксове на някои места. Всичко е много добре, но не е съвършено. Акцентът е в началото, после малко спада. Трябва да се получи по-стегнат ансамбъл, да се обърне внимание на соловоста на изпълнителите. Бих отправил една препоръка да помислим за хора на децата. Много са плахи, едва стъпват, нямат лицеизраз, а трябва да им светнат очичките, да се направи махането на ръцете, а те нямат репетиции.

ХРИСТО НЕДЯЛКОВ - За нас не са необходими повече репетиции. Децата ще се справят. Имайте предвид, че много от тях днес отсъствуваха, някои имат класни упражнения и аз съм ги освободил. Много е трудно това, което те правят, да пеят в един ритъм, а да вървят в друг.

ПЕТЪР МАРЕВ - Този спектакъл много ме вълнуваше по няколко причини. Най-напред за текста, авторът е сполучил в подбора на произведенията, намерени са тези творби през които минава като една нишка събитията на епохата. Литературният материал е безупречен. Днес липсваше празничност. Аз не мисля, че са необходими много репетиции, преди представянето му. Трябва да се обърне внимание на това, липсва синхрон между хора и Чипев. Той е намерил акцентите си, но те са на различни места с хора. Ако за този синхрон те намерят тона си ще се получи съвсем друга атмосфера. До голяма степен всичко е в ръцете на Чипев. Ако

това се справи, ако се справи и осветлението, да се внуши на зрителите пълна отдаденост и жар, то място за безпокойство няма. Чипев, твоите изпълнения са причина за това разкъсване. Това е един вълнуващ спектакъл и да се надяваме, че в четвъртък хората ще видят в него това. Комитетът трябва да помогне всичкия този труд и средства да не бъдат хвърлени само за едно представление, а спектакълът да стане достояние на много зрители и да се играе още дълго време.

МОЛЕВСКИ - Спектакълът може да бъде успешен, ако бъдат успешни репетициите до премиерата. Приех спектакъла противоречиво. Развълнувам съм от една емоционална сила, една искреност у тези млади хора, което вълнува и което е на нивото на майсторството. Но има и пропуски, които трябва да бъдат отстранени, за да не се получи една неудовлетвореност у зрителите. Мисля, че спектакълът отива до една монотонност в известни моменти, която води до скуката. Има опасност пантите да бъдат по-ниските точки. Финалът трябва да звучи с абсолютна мажорност, празничност, но не е доведен до това ниво. Сега звучи малко камерно. В тази връзка спектакълът не градира напред. Първата част е добре, а втората деградира надолу. Мисля, че Марев е прав - за рядък, силен изпълнител като Чипев, тука той не влиза в тона и буквално спектакълът се начупва и разкъсва. Във втората част някои неща ретроспективно връщат назад. Няма го този тон, който трябва да върви нагоре. Ванча Дойчева принизява на песента. Тези моменти, които внасят монотонност и този камерен тон да бъдат преодоляни и да се махне този текст "О изстрадала България", единственото идейно смущение. Суровият вид на това отклонение крие известна опасност.

МИЛУШЕВ ■ Имам двойствено чувство, а не места ми тежи. Получава се едно връщане, едно тежене. Това градиране не знам защо така у мене не звучи. Има отделни изпълнения, които са слаби, откъсът на Валери Петров е много слабо поднесен. Това е едно отприщване, а Ванча глъхне. Спектакълът звучи много откровено, като изпълнение. Финалът е съвършено слаб. Много моля да ме извините, но на мен ми звучи като една агитка. Трябва на всяка цена да се измисли нещо. Чипев, извинявай, но ти ми приличаш като работодател, който ласкаво се обръща към подчинените си. Трябва някакси да се измъкнеш от това.

ПАВЛОВ - Те замислят финала така, че да запее залата, но артистичното въздействие не е достатъчно, за да се получи такъв ефект.

БОЖКОВ - Ако разглеждаме концерта във връзка с всичките мероприятия, по замисъл на въздействие, той трябва да бъде най-силния идеен акцент. Този спектакъл да бъде в пълна хармония с едно бойко и празнично настроение и тогава ще кажем, че сме си изпълнили задачата. Тези два дни ви предстои просто колосална работа, да се приеме това съкращение на текста. Осъждането на нашето минало да се акцентира в първата част, а във втората да се акцентира **ОПТИМИЗЪТ**, вярата. Да намерим начин, за да се включи и интернационализма. Да се намери подходящ текст за това. Мисълта на Башев беше струва ми се, че малко се затваряме в нас. Трябва да помислим и за запяването на залата, но при този финал никога няма да се получи. При всички положения трябва да има някой, който да подеме песента. Трябва добре да се огледат всички работи. Може би трябва да се намери място в салона за една емблема.

МОИС БЕНИЕШ - Ние бяхме замислили в зрителната зала, на балконите да има едни трансперанти, както в първите конгреси

РУСЕВ - Смятам, че трябва да приемем спектакъла с всичките тези бележки.

ЧИПЕВ - Темата за Съветския съюз е "Москва" от Смирненски да не стане, както казват "прекален светец и Богу не е драг". Интернационализма е и една рамка на целия спектакъл. Ако вие можете да ни помогнете да намерим нещо подходящо, но трябва да бъде прецизно и с мярка.

ХАЛАЧЕВ - Цялата втора част е репетирана само на барабан и затова тонусът не е намерен още, затова ви дразни и се акцентира. В този смисъл мисля, че погледната в общото тя няма да доминира.

ЧИПЕВ - Що се отнася до текста, който не одобрявате, аз специално запознах Джагаров с него и той каза "намирам го удачно". Не да се започне с изтъкване на грешките, а като в резултат на грешките и култът за нас да бъде едно очистване. Не да засилваме драмата, а да я премием.

БАШЕВ - Дълбоко съм убеден, че трябва да падне, това не е поезия и колкото и да работите няма да се получи.

МОЛЕВСКИ - Като дигнем проза се нарушава поетичността.

ЧИПЕВ - Добре, като махнем това, да остане само в хора "Бедната наша България, ще разбере ли тя, ще ни прости ли?"

РУСЕВ - За тези три репетиции всичко това, за да се направи с бележките трябва още една дневна репетиция.

МАРЕВ - Много е трудно, защото "Тежко обвинение" е пред премиера и много сериозно репетира. Ще помислим и ще направим това, което и можем. Това не е до нежелание.

РУСЕВ - С тези бележки можем да приемем спектакъла и да му пожелаем успех.